

Mål C-341/00 P

Conseil national des professions de l'automobile (CNPA) m.fl.

mot

Europeiska gemenskapernas kommission

”Överklagande — Förordning (EG) nr 2790/1999 — Uppenbart att överklagandet är ogrundat och att det inte kan tas upp till sakprövning”

Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 5 juli 2001 I-5266

Sammanfattning av beslutet

1. *Talan om ogiltigförklaring — Fysiska eller juridiska personer — Rättsakter som berör dem direkt och personligen — Kommissionens förordning om tillämpningen av artikel 81.3 EG på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden — Talan som väckts av distributionsföretag som är bundna av de vertikala avtal som är i fråga och av sammanslutningar som företräder sådana företags intressen — Avvisning (Artiklarna 230 fjärde stycket EG och 249 EG; kommissionens förordning nr 2790/1999)*

2. *Överklagande — Grunder — Grund som åberopas för första gången i ett överklagande — Avvisning*
(EG-stadgan för domstolen, artikel 51)
3. *Talan om ogiltigförklaring — Fysiska eller juridiska personer — Rättsakter som berör dem direkt och personligen — Rättegångshinder som inte kan avhjälpas — Allvaret i den berörda institutionens underlåtenhet — Saknar betydelse*
(Artikel 230 fjärde stycket EG)
4. *Förfarande — Intervention — Uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till sakprövning avseende huvudsaken — Avvisningsbeslut avkunnat innan interventionsansökan prövats och innan tidsfristen för interventionsansökan gått ut — Upptagande till prövning*
(EG-stadgan för domstolen, artiklarna 37 och 46; förstainstansrättens rättegångsregler, artiklarna 111, 114.4 och 116.3)

1. Förstainstansrätten har inte på något sätt gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fastställde att kommissionens förordning nr 2790/1999 om tillämpningen av artikel 81.3 EG på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden på grund av sin räckvidd hade karaktären av normativ rättsakt och att den därmed inte utgjorde ett beslut i den mening som avses i artikel 249 EG.

ekonomiska aktörer förbundna av samordnade förfaranden av vertikal natur.

(se punkterna 25—27)

Förstainstansrätten har dessutom tillämpat domstolens fasta rättspraxis på ett riktigt sätt, i den mån den anger att för att fysiska eller juridiska personer skall kunna anses vara personligen berörda, krävs att den ifrågavarande bestämmelsen angår dem på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem från alla andra personer. I förevarande fall angår förordning nr 2790/1999 bara sökandena i deras objektiva egenskap av

2. Det skulle vara liktydigt med att tillåta en part att väcka en talan vid domstolen, som gick längre än vad som prövats i förstainstansrätten, om parten tilläts att för första gången i domstolen åberopa en grund som parten inte åberopat i förstainstansrätten. Domstolens behörighet är inom ramen för överklaganden begränsad till en prövning av den bedömning som förstainstansrätten gjort av de grunder som åberopats inför domarna där.

(se punkt 29)

3. En fysisk eller juridisk persons talan mot ett beslut som inte riktar sig till honom kan enligt artikel 230 fjärde stycket EG tas upp till prövning under förutsättning att beslutet direkt och personligen berör honom. Det kriteriet utgör ett rättegångshinder som inte kan avhjälpas och som gemenskapsdomstolarna kan pröva vid vilken tidpunkt som helst även *ex officio*. Allvaret i den berörda institutionens påstådda underlåtenhet medger dock inte i vilket fall som helst, avvikelse från de kriterier för prövning av talan som ställts upp i fördraget.

(se punkt 32)

4. När talan rörande huvudsaken är sådan att den skall avvisas utan att själva sakfrågan prövas, kan förstain-

stansrätten, enligt artikel 114.4 i rättegångsreglerna, avgöra en tvist innan en interventionsansökan tagits upp till prövning, även om tidsfristen för en sådan ansökan ännu inte har gått ut. Artikel 37 i EG-stadgan för domstolen, som enligt dess artikel 46 gäller även för förstainstansrätten, stadgar att endast en av parternas yrkanden får biträdas genom yrkanden i interventionsansökan. Enligt artikel 116.3 i rättegångsreglerna för förstainstansrätten gäller dessutom att intervenienten måste godta målet sådant det föreligger vid tidpunkten för hans intervention. När det är uppenbart att talan rörande huvudsaken skall avvisas kan därför en tredje person inte medges ett berättigat intresse av utgången av tvisten eller medges intervensera och biträda en av parternas yrkanden.

(se punkterna 33—37)